

Geachte voorzitter,

Ik ben nu al meer jaren 'weduwe van' dan 'vrouw van' Jan. Hij was de liefde van mijn leven inclusief zijn MS. Dat betekent dat wij het grootste deel van ons leven rolstoelafhankelijk waren. Ik voel nu nog steeds de stress als ik hieraan denk, we wisten meestal niet of hij van het toilet gebruik kon maken. Voorzitter en collega raadsleden, ik hoop dat u dit niet herkent. En ik hoop dat u het nooit mee hoeft te maken. Maar als je leven bestaat uit de vrees "is er in de buurt een toilet waar ik met de rolstoel naar toe kan" dan word je, en je partner, familie en vrienden, behoorlijk beperkt in je welzijn. Die stress hadden we eigenlijk alleen in Nederland. Vanaf Maastricht, Schiphol of de boot naar het Verenigd Koninkrijk kon ik tripjes en reizen regelen zonder zorgen om een toegankelijk openbaar toilet voor Jan.

Dit voorstel gaat niet over de valide Veghelaar, Rooienaar of Schijndelaar die hoge nood heeft. Maar over inwoners met een beperking, die niet het centrum in durven om gezellig te winkelen of een terrasje te pikken. Het gaat over mensen met de ziekte van Crohn, over senioren die last van incontinentie hebben. Over mensen met specifieke vormen van darmkanker, over de mensen met bekkenbodeminstabiliteit of met een overactieve blaas. Het zou fijn zijn als die mensen in cafés of winkels terechtkunnen. Soms kan dat, maar meestal niet.

Daarom dus openbare toiletten, die ook, 's-avonds en in het weekend toegankelijk zijn. En nee, die toiletten worden niet vernield. Er wordt geen poep tegen tegelwanden gesmeerd. Het wordt geen stinkende bende. Want de nieuwste generatie openbare toiletten, *made in the Netherlands*, zijn *hufferproof*, zelfreinigend en onderhoudsarm. Het beetje onderhoud dat nodig is, vormt een mooi project voor IBN, WSD of PIM.

Meerijstad is koploper inclusie. Het laatste nieuws is dat we naar de halve finale zijn bij de verkiezingen Meest Toegankelijke Gemeente. Wat Gemeentebelang, PvdA en Hart betreft, leidt zo'n titel tot verplichtingen. Een gemeente *kan* geen koploper inclusie zijn als honderden mensen aan huis gekluisterd zijn door een tekort aan aangepaste voorzieningen.

Via de tamtam en de media bereikten ons allerlei andere bezwaren tegen plaatsing van openbare toiletten. Voorzitter, dat er openbare toiletten moeten komen, is voor ons geen discussiepunt, wel waar en wanneer ze er komen. Door het in werking treden van het VN-verdrag handicap in 2016 zijn gemeenten verplicht om te werken aan het verbeteren van toegankelijkheid, inclusie van alle inwoners dus, ook voor mensen met een beperking, zoals inwoners met darmkanker, met de ziekte van Crohn, met bekkeninstabiliteit, met incontinentie, MS en met rolstoelen en rollators. Dat zijn er bijna 9000 hier in Meerijstad. Deze mensen hebben geen behoefte aan medelijden, maar wel aan aangepaste voorzieningen en respect.

Ik verzoek u het dictum voor te lezen.

